

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אמיר סלאמה

פלונית

התובעת

נגד

1. אלכסנדר ויסר (המודיע לצד ג')
2. אלנה וייסר

הנתבעים

נגד

1. ענת ובוני מועלם – ניתן פס"ד (דחיה)
2. הכשרה היישוב חברה לביטוח – ניתן פס"ד (דחיה)

צד ג'

1

פסק דין

2

3

לפניי תביעה בה עותרת התובעת לחייב את הנתבעים לפצותה בגין נזקי גוף.

4

5

כללי

6

7 1. התובעת, ילידת 1937, נפלה ונחבלה ביום 20.1.17, ובעקבות כך נגרם לה שבר בעצם ירך

8

שמאל.

9

לטענתה, האירוע התרחש בבית הארחה בשם "וילה כינורות" (להלן – "הוילה") המצוי

10

במושב "ליבנים", אותה שכרו בני משפחתה, וזאת עת הגיעה למקום, עלתה במדרגות

11

חיצוניות המובילים מהמקום בו חנה הרכב שבו נסעה, ונפלה כתוצאה מליקוי במדרגות.

12

13 2. התביעה הוגשה נגד הנתבע מס' 1 (להלן – "הנתבע"), אשר ניהל את בית הארחה, ונגד

14

אשתו, הנתבעת מס' 2 (להלן – "הנתבעת"), בטענה שגם היא ניהלה את העסק הנדון.

15

הנתבע הכחיש שהתובעת נפלה עת התארחת בוילה, והכחיש קיום ליקוי במדרגות.

16

הנתבעת הכחישה את הטענה שהיא ניהלה את המקום.

17

18 3. הנתבע שלח הודעה לצד שלישי, בטענה כי במועד האירוע חבותו היתה מכוסה במסגרת

19

פוליסת ביטוח.

20

בהמשך נדחתה הודעה זו בהסכמה, משהוברר כי במועד האירוע לא היה ביטוח כאמור.

21

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4. במסגרת בירור התובענה מונה מומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדי (ד"ר
2 לובובסקי), שקבע כי לתובעת נותרה נכות רפואית צמיתה בשיעור של 30%.
3
4 5. במסגרתה שמיעת הראיות בהליך נשמעה עדות התובעת; בעלה; כלתה ואחי כלתה, כאשר
5 מנגד העידו הנתבעים, ועד נוסף מטעמם.
6 כמו כן, נחקר המומחה מטעם בית המשפט, בעיקר בידי הנתבעים.
7 לאחר סיום שמיעת הראיות הגישו הצדדים סיכומי טענות בכתב.
8

דיון והכרעה

- 9
10
11 6. לאחר שמיעת הראיות ושקילת טענות הצדדים מצאתי שהתובעת הוכיחה כי היא נפלה
12 בוילה כנטען על ידה, וכי האחריות הנזיקית לכך מוטלת על הנתבע.
13 מאידך, לא מצאתי שהתובעת הוכיחה אחריות בנזיקין על הנתבעת.
14

סוגיית האחריות – המישור העובדתי

- 15
16
17 7. גרסת התובעת היתה, שהיא הגיעה ביום הנדון לוילה, וזאת בכדי להתארח בה ביחד עם
18 בעלה, ומשפחת כלתה (הגב' קרן רגב), לרבות הוריה, כלתה ושני אחיה.
19 נטען כי אמה של כלת התובעת (גברת בשם כרמלה) הזמינה (באמצעות בתה קרן) את
20 המקום עבור מספר בני משפחה, ביניהם משפחת בנה של התובעת; משפחות שני בניה של
21 כרמלה; וכן עבור כרמלה עצמה ועבור בן זוגה ז"ל, ועבור התובעת ובעלה שמואל.
22 התובעת טענה כי ביום הנדון היא הגיעה ברכב עם בעלה, בו נסעו גם כרמלה ובן זוגה ז"ל,
23 כאשר שני בניה של כרמלה כבר היו במקום לאחר שהגיעו לשם לפנייהם.
24 לאחר שהרכב בו נסעה החנה ליד הוילה, ושלושת הנוסעים שהיו עימה ברכב עלו במדרגות
25 המובילות לוילה, עלתה התובעת בעצמה על אותן מדרגות, ובהגיעה למדרגה האחרונה
26 מעדה ונפלה.
27 בעקבות הנפילה, ולאחר שרופא, חבר המשפחה, ייעץ להם להגיע לבית חולים "מאיר" בכפר
28 סבא, עזרו שני ילדיה של כרמלה לתובעת להגיע לרכב, באמצעותו הסיע אותה בעלה של
29 התובעת לבית חולים "מאיר", שם אובחן השבר, ובהמשך עברה התובעת ניתוח.
30
31 8. הנתבעים סבורים שהתובעת כלל לא נפלה בוילה, אלא במקום אחר.
32 בנוסף הם טוענים, כי המדרגות אשר עליהן נפלה התובעת לטענתה אינן אמורות לשמש את
33 אורחי המקום אלא את הצוות, וכי בכל מקרה המדרגות אינן לקויות.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 9. לאחר שמיעת הראיות שוכנעתי כי התובעת הוכיחה כדבעי שהיא נפלה בוילה, באופן אותו
2 תיארה.
3
4 10. התובעת העידה לפניי, ומצאתי את עדותה מהימנה לחלוטין.
5 התובעת הותירה רושם חיובי מאוד במהלך עדותה, והצטיירה כעדה המוסרת דברים
6 ברוע, במתינות וללא גוזמה, כאשר חקירתה הנגדית לא הצליחה לערער את אמינותה.
7 התובעת סיפרה, בפירוט ובאופן קולח, כיצד הגיעה למקום בסביבות השעה 18:00; כיצד
8 עלתה במדרגות המצויות ליד החניה; וכיצד מעדה בהגיעה למדרגה האחרונה.
9 גם כאשר עומתה התובעת עם אי אילו תהיות שהציג בפניה ב"כ הנתבעים (עליהם נעמוד
10 בהמשך), עדותה לא התערערה, והיא המשיכה לתת תשובות משכנעות ומניחות את הדעת.
11 אציין כי גם עדותה של התובעת ביחס למישור הנזק העידה על אמינותה, כאשר היא מוסרת
12 עדות מדודה ולא מוגזמת, ואף אינה מנסה להעלים אירועי נפילה נוספים בהם היתה
13 מעורבת, כשמצאתי שגם התנהלותה לאחר הפגיעה מעידה לטובתה, כאשר מתברר כי
14 מדובר באישה שחרף פגיעה הלא פשוטה שחוותה, וחרף גילה המתקדם במועד הפגיעה,
15 עשתה ועושה כל מאמץ בכדי לחיות חיים רגילים על כמה שניתן.
16
17 11. עדותה של התובעת נתמכה באופן משמעותי ע"י עדותם של שאר העדים מטעמה.
18 מר רותם אלישר, בנה של כרמלה, ומי שהגיע לוילה לפני התובעת, העיד כיצד עמד ליד אותו
19 גרם מדרגות לאחר שהוריו הגיעו למקום; כיצד ראה במו עיניו את אירוע הנפילה; וכיצד
20 הוביל את התובעת, ביחד עם אחיו, לרכב שהסיע אותה מהמקום, כאשר שניהם מרימים
21 אותה על כיסא.
22 הגברת קרן רגב, כלתה של התובעת, העידה אמנם שהגיעה למקום אחרי שהתובעת נפלה
23 ולאחר שפינו אותה משם, ואולם סיפרה כי הזמנת האירוח, שנעשתה על ידה, כללה את
24 התובעת, וכי הנוכחים במקום, לרבות הוריה, סיפרו לה עם הגעתה על שאירע, והצביעו על
25 גרם המדרגות עליו נפלה התובעת, אותם בחנה קרן בעצמה.
26 בעלה של התובעת, שמואל, העיד כי לאחר שעלה על גרם המדרגות ונכנס לוילה, קראו לו
27 שהתובעת נפלה, וכשיצא ראה את אשתו מוטלת על הרצפה ליד המדרגה האחרונה.
28 שמואל אף העיד כיצד הסיע את התובעת בעצמו לבית חולים "מאיר" בכפר סבא, על סמך
29 עצת רופא-חבר המשפחה.
30 כמו כן העיד שמואל כיצד הגיע למקום מספר חודשים לאחר מכן, בכדי לצלם את גרם
31 המדרגות עליו נפלה אשתו (התמונות נכללו בראיות מטעם התובעת).
32
33 12. יודגש כי גם העדים המפורטים מעלה, בדומה לתובעת, הותירו רושם חיובי בעדותם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 13. עדותה של התובעת נתמכת גם בעובדה שאין חולק כי הוילה הוזמנה בתאריך הנדון עבור
- 3 קרובי משפחתה, לרבות בנה ואשתו, כאשר גם לשיטת הנתבעים היו אמורים להתארח
- 4 במקום כ- 18 אורחים.
- 5
- 6 14. גרסת התובעת אף עולה בקנה אחד עם המתואר במסמכי בית חולים "מאיר", שם צויין,
- 7 בסמוך לאחר קבלתה לבית החולים, כי התובעת נחבלה לאחר ש- "מעדה במדרגה".
- 8
- 9 15. אוסיף כי גם הגיונם של דברים מחזק את גרסת התובעת.
- 10 לאחר שמיעת התובעת ועדיה, והתרשמות חיובית באופן בלתי אמצעי מהם, קשה עד
- 11 מאוד להלום שהתובעת המציאה יש מאין נוכחות בוילה, תוך שהיא בודה סיפור של
- 12 נפילה במדרגות, כאשר בעלה, כלתה ואחי הכלה עושים עימה יד אחד ומגיעים לבית
- 13 המשפט, כך לשיטת הנתבעים, כדי למסור, תחת אזהרה, גרסת בדים.
- 14
- 15 16. אין בראיות הנתבעים או בטיעוניהם בנוגע לראיות התובעת, כדי לשנות מהמסקנה הנ"ל.
- 16
- 17 17. הנתבעים עצמם לא היו נוכחים במקום במועד האירוע, והם אינם יכולים לשלול את
- 18 נוכחות התובעת שם, כמו גם את מעורבותה באירוע.
- 19 יתרה מכך, הנתבעים מאשרים כי הוילה הושכרה לטובת בני משפחת התובעת ביום
- 20 הנדון, וזאת עבור מספר לא מובטל של אנשים (עד מטעמם מסר כי מדובר ב- 18 נפשות),
- 21 אשר אף הגיעו והתארחו במקום ביום המדובר (אותו עזבו ביום המחרת), כאשר במקביל
- 22 רישומים אותם ניהלו אינם מאפשרים כיום לבחון את שמות הנוכחים במקום.
- 23
- 24 18. הנתבעים שמו יתבם על עדותו של מר יגאל גל, מי שבמועד האירוע הועסק על ידי הנתבע
- 25 ביחס למספר בתי הארחה שניהל האחרון, ואשר על שלל תפקידיו נמנתה קבלת הזמנות
- 26 וקבלת אורחים עם הגעתם לבית הארחה.
- 27 יצויין כי מר גל מסר בעדותו כי הוא עובד עם הנתבע מזה 15 שנים, כאשר במועד מסירת
- 28 העדות הוא כבר הפך למעין זכייין או שותף של הנתבע, והפסיק להיות עובד שכיר שלו.
- 29
- 30 19. מר גל העיד כי ביום הנדון הוא הגיע לוילה בכדי לקבל את פני האורחים, ולערוך להם
- 31 סיור היכרות, אשר אורך לשיטתו בין חצי שעה לשעה, כאשר באותו מעמד לא התרחש
- 32 אירוע חריג כלשהו.
- 33 עוד העיד הנ"ל כי למחרת היום, עת הגיע בכדי לקבל תשלום, לא דווח לו על אירוע.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

20. לא מצאתי בעדותו הנ"ל של מר גל כדי לשלול את גרסת התובעת.
אשר לעדותו ביחס ליום האירוע, עולה ממנה כי הנ"ל הגיע בשעות אחר הצהריים לווילה,
קיבל את פניהם של מי מהאורחים, וערך להם סיור במקום.
דא עקא, מר גל אינו יודע היום מי בדיוק היה במקום בעת שהוא עצמו היה שם; ובהינתן
האפשרות שהאורחים הגיעו במדורג ולא כמקשה אחד, ציין מר גל כי במקרה בו הוא כבר
ערך סיור לחלק מהאורחים, הוא לא יחכה לעוד משפחות בכדי לערוך להם סיור נוסף
(עמ' 45 לפרוטוקול מיום 30.6.21).
משכך הם פני הדברים, ברור כי בשים לב לראיות התובעת מהם עולה כי חלק
מהמשפחות הגיעו למקום לפני הגעת התובעת, ייתכן בהחלט כי מר גל ערך סיור לאותם
משפחות, ואז עזב את המקום טרם הגעת התובעת, וטרם התרחשות האירוע.
21. אשר לעדות מר גל ביחס ליום המחרת, מסר האחרון כי הוא הגיע בכדי לגבות תשלום, וכי
באותו מועד לא נאמר לו דבר וחצי דבר על נפילה שאירעה יום קודם לכן.
הנתבעים רואים חשיבות רבה בעדות זו, שכן לטענתם לא יעלה על הדעת שהנוכחים במקום
לא ציינו בפני מר גל את נפילת התובעת שאירעה כביכול יום קודם לכן.
אין בידי כדי לקבל את גישת הנתבעים בנדון.
מר גל העיד כי עם הגעתו למקום ביום המחרת שולמה לו תמורה עבור האירוח, כאשר
חלק מהסכום שולם במזומן שהושאר על השולחן, וחלק באשראי (עמ' 47 לפרוטוקול).
מר גל לא זכר מי מבין האורחים שילם באמצעות אשראי (הוא מסר שיייתכן שזו היתה
כרמלה, אך לא היה בטוח בנדון – ראו עמ' 48 לפרוטוקול).
מר גל ציין אמנם כי שאל את הנוכחים מה שלומם ואיך הם מרגישים, ואולם הוא לא טען
שדיבר עם כל הנוכחים במקום (לטענתו חלקם היה בבריכה וחלק שיחק ליד שולחן
הסנוקר), ולא העיד כי ניהל שיחות ארוכות או משמעותיות עם הנוכחים, אשר במהלכן
ניתן היה לצפות שיימסר לו דבר הנפילה שאירעה יום קודם.
זאת ועוד; אף אם נניח שמי מהנוכחים לא סיפר למר גל אודות נפילת התובעת, אינני מוצא
בכך רבותא כפי שהנתבעים טוענים, שכן אין לדעת עם מי דיבר מר גל (אם בכלל ניהל שיחה
משמעותית מלבד גביית תשלום), וייתכן שמי ששוחח עימו לא מצא לנכון לספר למר גל
אודות נפילה של אורחת שכבר פונתה לטיפול רפואי, כאשר באותה נקודת זמן לא נראה
שהיה צורך בוער של מי מהנוכחים לספר למר גל, עובד שהגיע לגבות תשלום, אודות נפילה
במדרגות יום קודם לכן.
יצוין כי מבין הנוכחים במקום העידו שניים לפניי, כאשר מר רותם אלישר מסר כי הוא
אישית לא סיפר למי שהגיע ביום המחרת אודות הנפילה, והגב' קרן רגב מסרה כי הוא אינה
זוכרת אם מר גל הגיע למקום ביום המחרת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 22. אוסיף כי אגב עדותו של מר גל בנדון, הוא סיפר כי עת הגיע למקום ביום המחרת, הוא
2 הבחין "בזווית העין" ב- 12 עד 16 אנשים שהיו במקום (עמ' 49 לפרוטוקול).
3 בהינתן עדותו של מר גל לפיה ההזמנה במקור היתה עבור 18 אנשים, עדותו לגבי מספר
4 האנשים בהם הבחין ביום המחרת עולה בקנה אחד עם גרסת התובעת לפיה היא ובעלה
5 נמנו מלכתחילה על שמונה עשרה האנשים שהיו צפויים להתארח במקום, כאשר דווקא
6 שניהם לא היו נוכחים ביום המחרת, עת הגיע מר גל למקום.
7
8 23. עוד בעניין זה טענו הנתבעים כי דיווח אודות האירוע לא נמסר להם אלא בחלוף חודשים
9 מהתרחשותו, באופן השולל את אפשרות קיומו.
10 גם בטענה זו לא מצאתי ממש.
11 בהקשר זה נציין כי בתקופה הסמוכה לנפילה עברה התובעת ניתוח, אושפזה בבית החולים
12 ושהתה במוסד שיקומי לאחר מכן, וייתכן בהחלט כי פנייה לבעלי הוילה לא עמדה בראש
13 מעייניהם של התובעת או בני משפחתה הקרובים.
14 הגב' קרן רגב העידה כי כשבועיים עד חודש לאחר האירוע היא פנתה טלפונית למר גל (דרכו
15 היא ביצעה בזמנו את הזמנה), וזאת לבקשת שמואל בעלה של התובעת, והודיעה לו אודות
16 אירוע הנפילה, וכי מר גל אישר באותה פניה שאין כל בעיה עם קיום ביטוח.
17 בהמשך, וביום 14.6.17 (כחמישה חודשים לאחר האירוע), פנתה באת כוח התובעת במכתב
18 לבית העסק הנדון, באמצעות יגאל, וביקשה את פרטי הביטוח של המקום, כאשר באותה
19 פניה היא מזכירה את הודעתה של קרן רגב שנמסרה למר גל (המכתב מצוי בתיק המוצגים
20 מטעם התובעים).
21
22 24. שוב אציין כי בנסיבות העניין קשה מאוד להלום שהתובעת החליטה לטפול על הנתבעים
23 נפילה שלא היתה ולא נבראה בוילה, כאשר היא טורחת, מספר חודשים לאחר האירוע,
24 לפנות למקום באמצעות בא כוחה, לאחר שבעלה הגיע וצילם את המקום.
25 בנדון דווקא עיתוי הפניה "הרשמית" הראשונה אינו פועל לטובת הנתבעים, שכן אם נניח
26 שהתובעת ביקשה מלכתחילה לטפול על המקום נפילה שלא היתה ולא נבראה, אזי ניתן
27 היה לצפות שהיא תפנה למקום בשלב מוקדם יותר, כדי "לבנות את התיק".
28
29 25. הנתבעים טענו כי התובעת כשלה בהבאת עדים, לרבות הרופא עימו שוחחו ביום נפילתה,
30 וכן כרמלה ובנה של התובעת (בעלה של הגב' קרן).
31 לא מצאתי בכך משום פגימה בנכונות גרסת התובעת.
32 כרמלה מסרה תצהיר מטעם התובעת, ואף הגיעה לשיבת ההוכחות שהתקיימה ביום
33 10.3.21, אך לבסוף לא מסרה עדות כאשר באת כוח התובעת הסבירה שהיא לא יכולה עוד

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

1 להמתין במקום, ואוסיף בנדון כי אותה ישיבה אכן התארכה יתר על המצופה, באופן
2 שהצריך דחיה של מועד שמיעת הראיות למועד אחר.
3 לא מצאתי ממש בסברה של הנתבעים לפיה הגב כרמלה "ברחה" מבית המשפט לאחר
4 שהבינה שהעדויות שנמסרו לפניו סתרו את גרסתה.
5 גם לא מצאתי רבותא בכך שהתובעת בחרה שלא להעיד את בנה (בעלה של קרן) או להביא
6 למתן עדות את הרופא שהמליץ להם להגיע לבית חולים מאיר.
7 התובעת לא היתה חייבת להביא למתן עדות את כל מי שהיה נוכח בוילה באותו מועד, או
8 כל מי שהיתה לו נגיעה כזאת או אחרת לאירוע, ודי היה בראיות שהציגה בכדי לעמוד בנטל
9 ההוכחה שרביץ לפתחה.

10
11 26. ב"כ הנתבעים הפנה לכך שהתובעת מסרה, הן בכתב התביעה, והן בישיבת קדם משפט
12 שהתקיימה בנוכחותה, כי ההגעה לוילה היתה בשעה 20:00, דבר בלתי אפשרי בעליל נוכח
13 מועד הגעת התובעת לבית החולים בכפר סבא בסביבות 20:30, כאשר בנדון תיקנה התובעת
14 בתצהיר עדותה הראשית, והסבירה כי השעה שצויינה בנדון נבעה מטעות שלה.
15 לשיטת ב"כ הנתבעים, הסברי התובעת בעניין זה לא היו משכנעים, ואולם אני סבור אחרת,
16 כאשר התובעת הסבירה כי פשוט טעתה בציון שעת ההגעה לוילה, כפי שנמסר בכתב
17 התביעה ובדבריה בישיבת קדם המשפט לפניי.
18 התובעת אמנם מסרה בתחילת עדותה כי היא הבינה את הטעות מייד לאחר הגשת התביעה,
19 ואולם בהמשך הבהירה כי הבינה שטעתה בשלב יותר מאוחר, רק לאחר ישיבת קדם
20 המשפט.

21 ברי כי האמור בכתב התביעה מקורו בטעות כלשהי, שכן לו דובר היה בפרי יצירה בדיונית
22 אשר נועדה לטפול אחריות שווא על הנתבעים, לא היה נטען בכתב התביעה, בכוונת מכוון,
23 שההגעה לוילה היתה בשעה 20:00, כאשר לכתב התביעה צורף מכתב קבלה מבית חולים
24 מאיר בכפר סבא עם שעת קבלה של 20:37.
25 כך או אחרת, לא מצאתי שמדובר בפגם היורד לשורשה של גרסה, ומאיין את מכלול
26 הראיות המהימנות שהציגה התובעת, כמפורט לעיל.

27
28 27. כך גם לא מצאתי ממש באי אילו סתירות אליהן הפנה ב"כ הנתבעים, לרבות בעניין סדר
29 העלייה במדרגות באותו יום; מיקומו של כל אחד מהנוכחים בעת האירוע ביחס לאותן
30 מדרגות; וביחס לאופן חזרתם הביתה לאחר תום האירוע; כאשר עיון מדוקדק בעדויות
31 בנדון מעלה כי מדובר בסתירות שכלל אינן מהותיות, אותן ניתן להזקף לאי דיוקים
32 טבעיים הכרוכים בעדויות הנמסרות שנים לאחר התרחשות אירוע מסוים.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

1 28. סיכומם של דברים, הוכח כדבעי כי התובעת נפלה ביום 20.1.17 לאחר שהגיעה להתארח
2 בוילה "כינורות", תוך כדי עליה במדרגות המצויות, כך מסתבר, בחלק האחורי של
3 הווילה, לאחר שמעדה במדרגה האחרונה ונפלה ארצה.

4

5

סוגיית האחריות – המישור המשפטי

6

7 29. חומר הראיות שהונח בפניי מוכיח, כי הנפילה ארעה בשל ליקויים שהיו במדרגות הנדונות,
8 ובשל העובדה שהתובעת, כמו גם שאר האורחים, כוונו להגיע לוילה ע"י שימוש במדרגות
9 אשר כלל לא היו מיועדות מלכתחילה לשימושם של האורחים.
10 במה דברים אמורים?

11

12 30. מחומר הראיות עולה כי הרכב בו נסעה התובעת נכנס לרחבה המצויה במתחם הווילה,
13 ואשר ממנה ישנו גרם מדרגות בן 7 מדרגות, אשר עלייה בו מובילה למפלס בו מצויה
14 הווילה, כמו גם אזורים אחרים במתחם.
15 הרכב חנה במקום, והתובעת עלתה בגרם המדרגות הנדון, מעדה כנגד המדרגה האחרונה,
16 ונפלה ארצה.

17

18 31. הליקוי העיקרי בגרם המדרגות האמור טמון בצבע של המדרגה האחרונה, זו שגרמה
19 למעידת התובעת.
20 בעוד ששאר המדרגות עשויות מאבן בצבע חום בהיר, המדרגה האחרונה עשויה מעץ,
21 מאותו סוג ואותו צבע של העץ ממנו עשוי המשטח אליו מובילים המדרגות (ראו תמונה
22 2/3).

23 כך קרה שצבעה של המדרגה האחרונה שונה מצבע יתר המדרגות, וזהה לצבע המשטח אליו
24 היא מובילה, באופן היוצר טעות אופטית העלולה לגרום למי שמטפס במדרגות שלא
25 להבחין כלל בקיומה של המדרגה האחרונה.

26 ליקוי זה מתעצם כאשר מדובר בשימוש במדרגות בשעות החשכה, כפי שארע כאן, דבר
27 המקשה עוד יותר על המשתמש במדרגות להבחין בצבע הכהה של המדרגה האחרונה.
28 מדובר בליקוי היוצר סיכון מיותר ובלתי סביר בנסיבות העניין.

29

30 32. המסקנה האמורה עולה הן מעיון בתמונות שהוצגו על ידי התובעת (ואשר צולמו מספר
31 חודשים לאחר המקרה), וכן מהעדויות שנשמעו לפניי.
32 ראו בנדון למשל את עדותה של קרן, אשר מסרה כי המדרגה האחרונה היא "מבלבלת",
33 בגלל שצבעה הוא כצבע הרצפה אליה היא מתחברת (עמ' 35 לפרוטוקול מיום 10.3.21).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 33. ליקוי נוסף המצוי במדרגות טמון בכך שאין לצדן מעקה המאפשר אחיזה למי שעולה
3 במדרגה וזקוק לתמיכה או למאחז מסיבה כזאת או אחרת.
4 הדבר מקבל משמעות במיוחד במקרה כמו שבפנינו, בו ניסתה התובעת, אשה כבת 80,
5 לעלות במדרגות מבלי שהיה לה מאחז ראוי, וכאשר נתקלה ומעדה במדרגה האחרונה לא
6 היה לה במה להיאחז בכדי לנסות ולמנוע את נפילתה.
7 יצוין כי הנתבע אישר בעדותו כי ידוע לו שבמהלך מדרגות הכולל מעל 3 מדרגות יש צורך
8 במעקה (עמ' 10 לפרוטוקול, שורה 12), ואולם הוא סבר שדי בגדר התוחמת את גרם
9 המדרגות משני צדיו, אשר יכולה לשמש כמעקה, טענה אותה מצאתי כחסרת בסיס, כאשר
10 ברור כי גדר העץ, ולאחר מכן קיר הבטון מצד שמאל (בכיוון העלייה), אינם יכולים לשמש
11 מאחז ראוי למי שעולה במדרגות.
12
13 34. עוד ליקוי לו טענה התובעת נגע לתאורה במקום, אשר לטענתה, ולטענת עדים מטעמה, לא
14 היתה קיימת או למצער לא היתה מספקת.
15 הנתבע הצביע על גופי תאורה המצויים במקום, אשר סיפקו לשיטתו תאורה מספקת
16 (סומנו בעיגולים על גבי תמונה נ/2), ואולם עצם קיומם של גופי תאורה אלה אינו סותר את
17 עדות התובעת ועדיה בדבר העדר תאורה מספקת במקום, כאשר ממילא ספק אם יש
18 בתאורה שבקעה מהם בשעת חשכה כדי לבטל את האפקט המטעה שיצר הצבע הכהה של
19 המדרגה האחרונה, אשר נטמע בצבע הזהה של המשטח אליו הובילה אותה מדרגה.
20
21 35. לטענת הנתבע (כמו גם העד מטעמו מר גל), גרם המדרגות האמור כלל אינו מיועד לשימוש
22 האורחים.
23 לשיטתם, מדובר בצד האחורי של הווילה, אשר מיועד לשימוש אנשי השירות במקום, ואינו
24 מיועד לשימוש האורחים, עבורם יש כניסה "ראשית" בחזית הווילה, אליה יש גישה
25 מהכביש, וממנה יש גרם מדרגות ובו מספר קטן של מדרגות שלידם יש מעקה.
26 מצאתי כי לא רק שטענה זו אינה מסייעת לנתבע, אלא אף עומדת בעוכריו.
27
28 36. מבחינה עובדתית, האורחים ביום הנדון הגיעו דרך אותה רחבה אשר בעיני הנתבע היתה
29 רחבה אחורית, שלא יועדה כלל לאורחים.
30 והנה, לא רק שהגישה למקום זה לא נחסמה לאורחים, אלא שגם לא הוצבו במקום שלטים
31 האוסרים על האורחים הגעה למקום או שימוש במדרגות, או למצער המזהירים אותם מפני
32 השימוש בהם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 זאת ועוד; עדי התובעת מסרו כי הם הוכונו על ידי הנתבע או מי מטעמו להגיע לאותה
2 רחבה בה מצויות המדרגות הנדונות.
3 הגב' קרן רגב אף מסרה כי כחודשיים לפני המקרה היא התארכה במקום, וכי גם אז היא
4 והאחרים הוכונו לאותה רחבה, ועשו שימוש באותן מדרגות ממש, כאשר מבחינתה זו
5 היתה הכניסה היחידה לווילה (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 1-3).
6 אותה עדה מסרה כי רק לאחר המקרה, היא שמה לב לשביל המוביל לכניסה אחרת, בה
7 היה שער שכוסה בצמחיה ולא נראה שמיש, כאשר מדובר באותו שער אשר לטענת הנתבע
8 והעד מטעמו שימש ככניסה הראשית של המקום.
9
10 37. מהראיות עולה אפוא כי אורחי המקום סברו, על פי הכוונה של המארחים, כי הכניסה
11 לווילה היא מהרחבה לידה מצויות המדרגות, וכך אכן נהגו, מבלי שהוצבו באזור אמצעים
12 כלשהם אשר ימנעו זאת, או למצער יזהירו מפני הדבר.
13 אם אכן דובר במדרגות שאינן מיועדות לשימוש אורחים, היה על הנתבע או מי מטעמו
14 לנקוט באמצעים סבירים אשר ימנעו מאורחים שימוש בהן, או למצער יזהירו מפני הדבר,
15 ובוודאי שלא להתנהל באופן אשר נותן לאורחים להבין שהם יכולים וצריכים לעשות
16 שימוש באותו גרם מדרגות.
17
18 38. נוכח המפורט לעיל מצאתי כי נפילת התובעת נגרמה עקב ליקויים בגרם המדרגות אשר
19 יצרו סיכון בלתי סביר.
20 אוסיף כי אין לקבל את גישת הנתבעים לפיה ללא הגשת חוות דעת מומחה לא ניתן לקבוע
21 שהמדרגות היו לקויות, שכן לאור חומר הראיות שהוצג בפניי עולה, במאזן ההסתברויות,
22 כי מדובר בליקויים בלתי סבירים, אשר אמצעים פשוטים וזולים יחסית היו מונעים את
23 הסיכון שנוצר כתוצאה מהם.
24 עוד אוסיף כי אין בעדות הנתבע לפיה הוא שכר את המקום מאדם אשר בעצמו משמש
25 כיעוץ בטיחות מדופלם (אשר ממילא לא הובא לעדות לפניי), שכן הדבר אינו שולל את
26 המסקנה בדבר קיום ליקויים כאמור.
27
28 39. בהינתן האמור ברי כי על הנתבע מוטלת אחריות בנזיקין לאירוע התאונה, בהיותו בעל
29 העסק של בית ההארכה, אשר ניהל את העסק והיה אחראי על תחזוקת המקום, ויש לקבוע
30 כי הימצאות הליקויים הנ"ל מהווה הפרה של חובת הזהירות אותה חב כלפי התובעת.
31
32 40. שונים הם הדברים ביחס לאחריות שיוחסה לנתבעת.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 41. הנתבעת היא אשת הנתבע, שניהל מספר בתי הארחה, מלבד הווילה הנדונה.
2 מלכתחילה הנתבעת לא צורפה כנתבעת בכתב התביעה, כאשר רק בישיבת קדם המשפט
3 השניה (מיום 5.7.20) ביקשה ב"כ התובעים לצרפה, וזאת משום שלדבריה היא דואגת
4 "לסוף ההליך", כאשר הכוונה היתה ליכולתה של התובעת להיפרע מהנתבע בכל סכום
5 שייפסק במסגרת ההליך.
6
- 7 42. לטענת התובעת, הנתבעת ניהלה ביחד עם בעלה את העסק במסגרתו הופעל בית הארחה
8 בוילה, ומשכך גם היא אחראית למפגע שהיה במקום.
9 אלא שהתובעת לא עמדה בנטל להוכיח כי הנתבעת אכן ניהלה את העסק כנטען, או
10 שהיתה מעורבת בהפעלת המקום באופן שהטיל עליה אחריות בגין ליקוי במדרגות.
11
- 12 43. ברי שעצם היותה של הנתבעת אשתו של הנתבע אינה מטילה עליה אחריות נזיקית בגין
13 מפגע שנוצר מהפעלת עסק אשר היה בבעלותו וניהולו של בעלה.
14 אוסיף כי המקרקעין בהן התרחש האירוע הושכרו מאחרים; הם לא היה בבעלות הנתבעת;
15 ולא הוכח כי הנתבעת היתה מחזיקה בהם באופן כלשהו.
16
- 17 44. עיון בתצהירי התובעת מעלה כי אין בהם תשתית ראייתית מספקת, אם בכלל, להוכחת
18 מעורבות הנתבעת בניהול העסק.
19 התובעת ועדיה אשר העידו בפניי לא טענו למעורבות ישירה של הנתבעת בטיפול בעניינים
20 בזמן אמת, ולא טענו שהנתבעת היתה נוכחת במקום בעת הגעת האורחים או עזיבתם.
21 הטענה היחידה בנדון אותה ניתן למצוא בתצהיר התובעת מצויה בסעיף 25, שם הפנתה
22 התובעת לעובדה שלשיבת קדם המשפט הראשונה התייצבה הנתבעת בעצמה (ביחד עם
23 בעלה), דבר המלמד לשיטתה שהיא למעשה בעלת העסק, וכי לא בכדי מר יגאל גל מסר
24 בזמנו את הטלפון של הנתבעת לצורך המשך בירור.
25 לא מצאתי בעדות זו ראיה של ממש להוכחת היות הנתבעת "בעלת העסק", במובן היותה
26 גורם שניהל את המקום, היה מעורב בהפעלתו או היה אחראי לליקויים המצויים בו.
27
- 28 45. הנתבעת מסרה בתצהיר עדותה, כי היא אינה בעלים במשותף בעסק וגם אינה עובדת בו.
29 הנתבעת סיפרה כי בעלה עוסק בתחום מזה 15 שנים, וכי לאחר שעות עבודתה היא סייעה
30 לו לפעמים בשיחות טלפון ובביצוע סידורים שונים הקשורים לעסק, וייתכן אפילו בלקיחת
31 הזמנות מאורחים, אך זאת עשתה במסגרת עזרה אותה סיפקה כאשתו של הנתבע.
32
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 46. גרסתה הנ"ל של התובעת לא נסתרה בחקירתה הנגדית.
2 הנתבעת סיפרה בעדותה כי היא עבדה במקומות עבודה אחרים (וכך גם סיפר הנתבע
3 בעדותו), וכי לאחר שעות העבודה היא נהגה לעזור לבעלה במטלות שונות בעסק.
4 אשר לשנת 2017 מסרה הנתבעת כי היא לא עבדה משום שהיתה בחופשת לידה, כאשר את
5 בתה היא ילדה ביום 31.1.17 (כשבועיים לאחר התאונה).
6
- 7 47. העובדה שהנתבעת עזרה מדי פעם לבעלה בעסק הנדון, בכך שטיפלה בסידורים שונים
8 וסייעה במענה טלפוני, לא הפכה אותה לעובדת במקום, ובוודאי שלא הפכה אותה למי
9 שניהלה ביחד עם בעלה את העסק, והיתה אחראית לליקויים בטיחותיים במקום, דוגמת
10 הליקוי במדרגות.
11
- 12 48. ב"כ התובעת ניסתה להיבנות מכך שלאחר שהיא עצמה נכנסה לתמונה היא היתה בקשר
13 עם הנתבעת, אשר במסגרת זו עשתה בין היתר שימוש במונחים כגון "אורחים שלי" או
14 "עו"ד שלנו" (הכוונה לבא כוח הנתבעים).
15 הנתבעת הסבירה בעניין, ובצדק לטעמי, כי בכך אין רבותא, משום שהיא אשתו של
16 הנתבע אשר העסק שייך לו, דבר שהביא אותו לעשות שימוש בביטויים אלה (עמ' 54-53
17 לפרוטוקול).
18
- 19 49. ב"כ התובעת הפנתה את הנתבעת לדף פייסבוק המשותף לה ולבעלה, שם היא מוצגת כ-
20 "עובדת אצל רשת כינורות".
21 הנתבעת לא הכחישה רישום זה, ואולם הסבירה כי מדובר בדף פייסבוק "פרטי" המשותף
22 לה ולבעלה, כאשר היא לא ייחסה משמעות רבה לשימוש במונח זה (עמ' 55 לפרוטוקול).
23 אין ברישום כאמור בדף הפייסבוק המשותף לנתבעת ולבעלה כדי להוכיח אחריות נזיקית
24 המוטלת על הנתבעת למפגע המדובר, ואוסף כי גם הוא הרישום האמור מוכיח
25 שהנתבעת היתה עובדת "אצל" הנתבע, אין בכך כדי להוכיח מעורבות ברמה ניהולית או
26 פיקוחית על הנעשה במקום, כזאת היכולה לשמש בסיס להטלת אחריות נזיקית.
27
- 28 50. התובעת ניסתה להיבנות מדברים שאמר מר יגאל גל בחקירתו הנגדית, כדי להוכיח
29 שהנתבעת ניהלה את המקום, ואולם גם בכך לא מצאתי ממש.
30 במהלך חקירתו נשאל מר גל ביחס למעשיו לאחר שפנו אליו וידעו אותו אודות המקרה,
31 ועל כך השיב כי הוא הפנה את הדבר לנתבע ולהנהלה (עמ' 32 לפרוטוקול שורה 5).
32 מייד לאחר מכן הוא נשאל על ידי ב"כ התובעת מי זאת ההנהלה, ועל כך השיב "אלכס
33 ולנה אשתו".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 על כך מבקשת התובעת להתבסס כעת, ואולם סבורני שאין המדובר באמירה המקימה
2 בסיס מספיק להטלת אחריות על הנתבעת.
3 העד אמנם כלל את הנתבעת ב- "הנהלה", ואולם הוא עשה זאת כאשר התייחס לגורמים
4 אליהם הפנה את התובעת לאחר שידע אודות פנייתה ביחס לנפילה.
5 העד לא נשאל ע"י ב"כ התובעת דבר וחצי דבר לאחר אמירת הדברים הנ"ל, ולא נתבקש
6 לספר אודות אופן ניהולה של הנתבעת בעסק.
7 בהמשך הדברים התייחס מר גל לכך עת העיד אודות פרטי ביטוח אשר "הנהלה"
8 המציאה לתובעת (כאשר התברר כי הביטוח הנדון לא היה בתוקף במועד האירוע, וסיפר
9 שהעניין היה בטיפול הנתבעת (עמ' 34).
10 בחינת עדותו של העד בהקשר הנכון של הדברים מלמד, כך לטעמי, שהוא ראה בנתבעת
11 כחלק מהנהלה רק מתוקף היותה אשת הנתבע (בעל הבית), וכמי שגם טיפלה בעניינים
12 שונים כגון ביטוח, כפי שהנתבעת אישרה.
13 אין בכך כדי לבסס מעורבות ניהולית של הנתבעת בעסק, במובן שיכול להטיל עליה
14 אחריות נזיקין לליקוי שהיה במקום.
15
16 51. כלל לא הוכח שלנתבעת היתה מעורבות בניהול המקום, מלבד עזרה אותה היא הושיטה
17 לבעלה לאחר שעות עבודתה היא, באופן שאינו מטיל אחריות בנזיקין על הנתבעת.
18 ניכר היה שהתובעת חיפשה בכל מאודה כיס נוסף, מחשש שלא תיפרע מהנתבע, ואולם
19 צירוף הנתבעת מתוך מטרה זו לא גובה בתשתית ראייתית מספקת, כזאת המאפשרת
20 הטלת אחריות בנזיקין על הנתבעת ביחס למפגע במדרגות.
21
22 52. התוצאה נוכח האמור היא שדין התביעה נגד הנתבעת להידחות.
23
24 53. לבסוף נתייחס לסוגיית האשם התורם שיוחס לתובעת, ואשר לשיטת הנתבעים צריך
25 להיות משמעותי.
26 בשים לב לנסיבות האירוע סבורני שיש מקום להשית על התובעת אשם תורם מסוים, שכן
27 אין לשלול את האפשרות שהתובעת יכולה היתה, במשנה זהירות (אשר היתה מתחייבת
28 נוכח אי היכרותה עם המקום; טענתה להעדר תאורה; ומגבלות גופניות הקשורות בגילה),
29 להבחין במדרגה האחרונה בעת עלייתה, ובכך לצמצם את סכנת ההיתקלות בה.
30 ברם, מדובר באשם תורם בשיעור נמוך, בשים לב לכך שהתובעת לא הכירה את המקום
31 וכן לקושי בזיהוי המדרגה האחרונה; לכך שלא היו אמצעי אזהרה ראויים מפני הסיכון;
32 ולכך שהתובעת עלתה במדרגות באופן שאינו מגיע כדי חוסר זהירות בולט.
33 בנסיבות העניין מצאתי להשית על התובעת אשם תורם בשיעור 10%.
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

שיעור הפיצויים

א. הפגיעה והנכות

54. עם הגעת התובעת לבית החולים אובחן שהיא סובלת משבר פתוח ומרוסק בעצם הירך השמאלי, דבר שהביא לביצוע ניתוח ולאשפוז של 4 ימים. התובעת, כך מסרה בתצהירה, הועברה לאחר מכן למכון שיקום בו שהתה עד ליום 7.6.17, ונאסרה עליה דריכה על הרגל למשך כשלושה חודשים. מסכת הטיפולים בתובעת לצורך שיקומה התרחשה בעיקר בשנת 2017, כעולה מהמסמכים הרפואיים שהציגה.

55. בשים לב לפער בין חוות הדעת הרפואיות שהוגשו מטעם הצדדים, מונה ד"ר עמרי לובובסקי כמומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדי. ד"ר לובובסקי ציין כי מדובר באישה שסבלה מאוסטאופורוזיס וממספר שברים עובר לתאונה, אם כי לפני התאונה היא הצליחה לתפקד בצורה טובה יותר מאשר אחריה. בדיקתו של המומחה הדגימה הליכה איטית באמצעות הליכון, עם חוסר יציבות של ברך שמאל ומגבלה בכל טווחי התנועה. המומחה ציין כי אין זה מובן מאליו שהתובעת הצליחה לשוב וללכת על הרגליים לאחר התאונה, בשים לב לגילה ולמצבה לפני כן, אך הוסיף כי התובעת לא הצליחה להשיב את היכולת התפקודית שהיתה לה לפני כן. עוד ציין המומחה כי "לא התרשמתי ממגבלה שנובעת מפרקי הירכיים ולדעתי עיקרה של הגבלת הניידות היא שילוב של מצבה לאחר השבר וגילה המתקדם". "בשורה התחתונה" קבע המומחה כי מצבה של התובעת מתאים לנכות בשיעור 30%, בשל חוסר יציבות של מפרק הברך לכל הכיוונים.

56. הנתבעים לא השלימו עם קביעת המומחה וחקרו אותו על חוות דעתו. ד"ר לובובסקי מסר לפניי עדות מקצועית, סדורה ומשכנעת, כאשר הנתבעים אינם מצליחים לערער את המסקנות שביסוד חוות דעתו. המומחה אמנם אישר שעובר לתאונה סבלה התובעת ממספר תחלואים, לרבות פגיעה בפרקי הירכיים אותה אמד בנכות בשיעור של 10% לכל מפרק ירך, אך הדגיש שנכות מושא חוות דעתו היא בגין מגבלות במפרק הברך, אותם קשר המומחה ישירות לחבלה בתאונה בשילוב עם גילה המתקדם של התובעת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 57. בנקודה אחרונה זו לא תסייע לנתבע העובדה שהמומחה התייחס לגילה של התובעת כאל
2 דבר התורם לנכות אותה קבע, שכן גילה מהווה נתון מקדים, עימו הצליחה התובעת
3 "להסתדר" עובר לתאונה, ואשר רק בשילוב עם הפגיעה בתאונה הביא את התובעת למצב
4 שהצדיק את הנכות אותה קבע המומחה בחוות דעתו.
5 בנדון ציין אמנם המומחה כי התרומה של השבר לנכות היא משמעותית יותר מהתרומה
6 של הגיל, אותה הוא נכון היה להעריך ב- 20% עד 30% (עמ' 21 לפרוטוקול, שורה 6 ואילך),
7 ואולם מבחינה משפטית בפנינו מצב של "גולגולת דקה", המצדיק הכרה בקשר סיבתי מלא
8 בין הנכות שנקבעה ע"י המומחה לבין התאונה מושא התביעה.
9 גם תהיות ב"כ הנתבעים לגבי האופן בו ערך המומחה את בדיקתו הקלינית ביחס לתובעת
10 נותרו חסרי בסיס, כאשר המומחה ביסס היטב במהלך עדותו את מומחיותו ומקצועיותו
11 הרבים בתחום.
12
- 13 58. המומחה הדגיש כי בבדיקתו הקלינית הוא מצא אצל התובעת "חוסר יציבות משמעותי של
14 ברך שמאל" (עמ' 20 לפרוטוקול).
15 המומחה הוסיף כי אחוזי הנכות כתוצאה מהתאונה משקפים את הבעיה בברך, ולוקחים
16 בחשבון שלפני התאונה התובעת הלכה ללא אמצעי עזר ובאופן "רגיל" (שם, שורות 33-31).
17
- 18 59. לשאלות ב"כ התובעת ביחס לנכויות הזמניות ציין המומחה, כי יש מקום להעריך אי כושר
19 מלא למשך חצי שנה ממועד התאונה; אי כושר בשיעור 50% למשך חצי שנה נוספת; ובחלוף
20 שנה מהתאונה נכות צמיתה בשיעור שקבע (עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 3-1).
21 ביחס לצלקת שנתרה אצל התובעת ציין המומחה כי היה מאשר נכות בשיעור 5% אם
22 הצלקת אינה כואבת, ו- 10% ככל שמדובר בצלקת מכאיבה (שם, שורה 14).
23 המומחה שב והתפעל בעדותו מכך שהתובעת חזרה ללכת, וציין כי "אני שמח בשבילה
24 שהיא מצליחה לחזור וללכת למרות הנכות שהיא משמעותית ונובעת מהשבר" (שם,
25 שורות 24-23).
26
- 27 60. נוכח המפורט לעיל, מצאתי לאמץ את מסקנותיו של המומחה מטעם בית המשפט, כפי
28 שבאו לידי ביטוי בחוות דעתו ובעדותו לפניי.
29
- 30 **ב. כאב וסבל**
31
- 32 61. בשים לב למהות הפגיעה; לשיעור הנכות שנתרה; לגילה של התובעת; ולשאר הנתונים
33 הנוגעים בדבר; מצאתי לפסוק לתובעת סכום של 80,000 ₪ בגין כאב וסבל.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

ג. עזרת הזולת בעבר

- 1
2
3 62. בתצהירה טענה התובעת כי חייה השתנו מאז התאונה, שכן היא הפכה להיות לא עצמאית,
4 כאשר היא אינה יוצאת מהבית לבד, בניגוד למצב שקדם לתאונה.
5 התובעת מסרה בתצהירה כי בעת שהותה בבית החולים ובמרכז לשיקום סעדו אותה בני
6 משפחתה, ושהו לידה כל העת.
7 התובעת ציינה כי מאז התאונה ובעקבותיה היא קבלה מהמל"ל עזרה בהיקף 9.75 שעות
8 שבועיות, ואולם לטענתה אין די בכך, כאשר בנדון הוסיפה כי מאז התאונה היא שכרה
9 שירותיה של עוזרת בית, לצורך עבודות ניקיון, לה היא משלמת 300 ₪ אחת לשבועיים.
10 התובעת ציינה כי בנוסף לכך היא מסתייעת בבעלה ובבני משפחה, כאשר בעלה מסייע לה
11 במקלחת, בלבוש ובכל צרכיה.
12 התובעת אמדה את העזרה החודשית עקב התאונה ב- 4,000 ₪ לעבר ו- 7,000 ₪ לעתיד.
13
14 63. גם בעלה של התובעת מסר דברים דומים בתצהירו.
15
16 64. בחקירתה לפניי אישרה התובעת שהיא סבלה מכמה בעיות רפואיות עובר לתאונה, ללא
17 ניסיון להסתיר את הדברים, אם כי לא דובר בבעיות אשר הביאו את התובעת לצורך סיעודי
18 מיוחד.
19 התובעת אישרה, בכנות ובהגינות, כי היא מסוגלת להגיע ממקום למקום לבד בעזרת
20 הליכון (עמ' 43 לפרוטוקול, שורות 20-21), וכי עוזרת הבית שאת שירותיה היא שוכרת
21 מיועדת בעיקר לביצוע עבודות ניקיון.
22 בעלה של התובעת מסר בחקירתו כי לפני התאונה אשתו תפקדה כעקרת בית ללא בעיות,
23 וכי לפני התאונה לא נהגה לבקש עזרה (עמ' 48 לפרוטוקול).
24 בעלה של התובעת אישר, בהגינות, כי עובר לתאונה תפקדה אשתו "לאט", אך הדגיש
25 שהיא תיפקדה (שם, שורה 13).
26 הבעל הוסיף כי גם עובר לתאונה הוא ואשתו שכרו את שירותיה של עוזרת בית, אחת
27 לשבועיים, אם כי הדגיש כי ביומיום התובעת היתה, עובר לתאונה, עושה הכל לבד, מבשלת,
28 מנקה וכיוצא באלה (עמ' 49 לפרוטוקול, שורות 24-25).
29
30 65. מסכת הראיות שהונחה לפניי מלמדת על הנתונים הבאים, בכל הנוגע לדרישת התובעת
31 לפיצוי בגין עזרת הזולת ממועד התאונה ועד היום:
32 - עובר לתאונה סבלה התובעת ממספר תחלואים, לרבות סכרת, אוסטיאופורוזיס ויתר לחץ
33 דם, אך לא דובר בבעיות שהשליכו מהותית על יכולת התפקוד הכללית שלה;

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 - התובעת סבלה משברים לפני התאונה, וכן מפגיעות בפרקי הירכיים, ואולם היתה עצמאית
- 2 לחלוטין, ולא נזקקה לעזרה מיוחדת של הזולת בתיפקוד יום יומי או בביצוע עבודות משק
- 3 הבית ;
- 4 - בתקופה הסמוכה לאחר התאונה, ובמשך כחמישה חודשים לאחר התרחשותה, עת שהתה
- 5 התובעת בבית חולים ובמוסד שיקומו, פקדו בני משפחה את מיטתה, ושהו במחיצתה ;
- 6 - התאונה פגעה ביכולת התפקודית של התובעת והגבילה אותה בהליכתה, אם כי התובעת
- 7 מסוגלת להתנייד לבדה באמצעות הליכון ;
- 8 - התובעת זקוקה לעזרה בביצוע מטלות יומיות, אותה היא מקבלת בעיקר מבעלה, דבר שלא
- 9 היה קיים לפני התאונה ;
- 10 - את העסקת עוזרת הבית שמספקת עבודות ניקיון, אחת לשבועיים, לא ניתן לקשור
- 11 לתאונה, שכן התובעת שכרה את שירותיה באותו אופן גם עובר לתאונה.
- 12 - התובעת מקבלת עזרה מהביטוח הלאומי, בהיקף שבועי של 9.75 שעות, ואולם עזרה זו
- 13 אינה מכסה את כל צרכיה היומיומיים, אותם היא מקבלת בעיקר מבעלה.
- 14
- 15 66. בהינתן האמור, הפיצוי עבור עזרת הזולת מאז התאונה ועד היום מוערך באופן הבא :
- 16
- 17 א. עבור התקופה בה שהתה התובעת במוסד שיקומי (כחמישה חודשים), בו היא קיבלה עזרה
- 18 וסיעוד מאנשי הצוות במקום, ואולם בד בבד קיבלה תמיכה מבני משפחה שהגיעו לשהות
- 19 במחיצתה, אני מעריך בסכום של 5,000 ₪.
- 20 ב. עבור התקופה שמאז שחרורה לביתה, ועד תום הנכות הזמנית של 50% (שבעה חודשים),
- 21 הפיצוי עומד על 15,000 ₪.
- 22 ג. עבור התקופה מחלוף שנה לאחר התאונה ועד היום (כארבע שנים וארבעה חודשים), הפיצוי
- 23 בגין עזרת הזולת, אשר סופקה בעיקר ע"י בעלה של התובעת, מוערך בסכום של 40,000 ₪,
- 24 וזאת מעבר לעזרה בהיקף 9.75 שעות שבועיות אותה מקבלת התובעת מהמל"ל.
- 25
- 26 67. סה"כ הפיצוי עבור עזרת הזולת בעבר עומד על 60,000 ₪.
- 27
- 28 ד. **עזרת הזולת בעתיד**
- 29
- 30 68. בהערכת שווי העזרה אותה תצטרך התובעת לקבל בעתיד, עד תום תוחלת חייה (אשר לפי
- 31 נתונים סטטיסטיים שהוצגו ע"י התובעת - עמ' 433 לתיק המוצגים מטעמה – עומדת על כ-
- 32 7.3 שנים מהיום), יש לקחת בחשבון את היקף ומהות העזרה אותה תצטרך התובעת בשים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 19-04-58585 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

1 לב לנכותה, ואשר באה לידי ביטוי בביצוע מטלות יומיומיות כמפורט לעיל, וזאת כמובן
2 מעבר לעזרה אותה מספק המוסד לביטוח לאומי.
3 עוד יש לקחת בחשבון שעד כה הבעל נשא בעיקר נטל מתן העזרה לתובעת, וכי עם חלוף
4 השנים והתבגרותו של הבעל, ייתכן שיהיה צורך בקבלת עזרה מגורם חיצוני.
5 מאידך, יש לקחת בחשבון את גילה המתקדם של התובעת, ואת העובדה שהיא היתה
6 ממילא נזקקת לעזרה בהיקף כזה או אחרת ככל שתתבגר בשנים, וללא קשר לפגיעה.
7
8 69. בהינתן כל האמור אני מעמיד את הפיצוי עבור עזרת הזולת לעתיד על 90,000 ₪.
9

ה. הוצאות בעבר

10
11
12 70. התובעת זכאית לפיצוי בגין הוצאות נסיעה לצרכי טיפולים וביקורות (שהיו בעיקר בשנת
13 2017), וכן להוצאות עבור רכישת עזרים, תרופות ומשככי כאבים, והכל תוך לקיחה בחשבון
14 את העובדה שמרבית הטיפולים להם נזקקה התובעת היו מכוסים במסגרת סל הבריאות.
15 כמו כן, זכאית התובעת לפיצוי בגין מגבלות ניידות אשר הגבירו את הוצאותיה עבור נסיעות
16 למקומות מחוץ לביתה.
17

18 71. בהתחשב במכלול הנסיבות, אני מעמיד את הפיצוי בגין הוצאות כאמור על 15,000 ₪.
19

ו. הוצאות בעתיד

20
21
22 72. בשים לב לנתונים המפורטים לעיל, אני מעמיד את הפיצוי עבור הוצאות עתידיות (לרבות
23 צרכי ניידות מוגברים), על 20,000 ₪.
24

ז. ניכויים?

25
26
27 73. הנתבעים מבקשים לנכות מסכום הפיצוי את שווי העזרה אותה מקבלת התובעת מהמל"ל
28 בגין סיעוד, ואותה היא תמשיך לקבל עד תום תוחלת חייה, וזאת כמפורט באישור המל"ל
29 שסומן נ/1.
30 לפי חישובי הנתבעים (סעיף 89 לסיכומיהם), עומד הסך הכולל של התגמולים (לעבר
31 ולעתיד) עד כ- 162,000 ₪ (לפי תוחלת חיים של שנתיים) ועל כ- 230,000 ₪ (לפי תוחלת
32 חיים של חמש שנים).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

1 74. הסכומים המפורטים במסמך נ/ 1 אינם בגדר תקבולים המשולמים לתובעת עקב התאונה,
 2 אלא מדובר בסכומים אותם משלם המל"ל לנותן השירות לתובעת, וזאת לאחר שאושרה
 3 לתובעת עזרה שבועית בהיקף של 9.75 שעות כמפורט לעיל.
 4 בהינתן האמור, ובשים לב לכך שהפיצוי שנפסק לעיל עבור עזרה הזולת הוא מעבר להיקף
 5 העזרה השבועית אותה מקבלת התובעת, אין מקום לביצוע ניכויים כנטען ע"י הנתבעים.

ת. סיכום הפיצוי

7
 8
 9 75. לאור המפורט לעיל אני מעמיד את סך נזקי התובעת עקב התאונה על 265,000 ₪.
 10 מסכום זה יש לנכות אשם תורם בשיעור 10%, והיתרה המתקבלת עומדת על 238,500 ₪.

סוף דבר

11
 12
 13
 14 76. אני מחייב את הנתבע מס' 1 לשלם לתובעת פיצוי בסך **238,500 ₪**.
 15 לסכום זה יש להוסיף שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 56,000 ₪; החזר האגרה ששולמה בפתח
 16 ההליך; החזר עלות הכנת חוות הדעת הרפואית מטעם התובעת, וכן החזר חלקה של
 17 התובעת בשכר המומחה מטעם בית המשפט.
 18 כל הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך 30 ימים אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד מועד
 19 התשלום בפועל.

20
 21 77. התביעה כנגד הנתבעת מס' 2 נדחתה.
 22 דחיית התביעה נגד הנתבעת מצדיק את חיוב התובעת בהוצאותיה, ואולם אלה יחושבו על
 23 הצד המתון, בשים לב לכך שהנתבעת יוצגה ע"י אותו עו"ד שייצג את הנתבע בהליך, ולכך
 24 שצירופה לא השפיע באופן מהותי על היקף הראיות והבירור שנדרש במסגרת ההליך.
 25 בנסיבות העניין אני מחייב את התובעת לשלם לנתבעת הוצאות בסך 5,000 ₪, אשר ישולמו
 26 בתוך 30 ימים, אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית עד מועד התשלום בפועל.

27
 28 ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ב, 18 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

29
 30

אמיר סלאמה, שופט

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 58585-04-19 פלוני נ' ויסר ואח'

תיק חיצוני:

1

